

РЕШЕНИЕ

№ 13122

гр. София, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ХРИСТИНА Н. КОЕМДЖИЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20221110105616 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, депозирана от В. Л. В., ЕГН : ***** , с която са предявени осъдителни искове, с правно основание чл.405, ал.1 и чл.86 от ЗЗД срещу „ДЗИ Общо Застраховане“ ЕАД ЕИК : 121718407 , за заплащане на сумата в размер на **10 636,64 лв.**, представляваща разликата между изплатеното застрахователно обезщетение и договорената застрахователна сума по Застрахователна полица № 440220213005658, ведно със законната лихва от датата на подаване на исквата молба – 04.02.2022 год. до окончателното ѝ заплащане, както и на сумата в размер на **233,43 лв.**, представляваща законна лихва за периода 18.11.2021 год. до 03.02.2022 год.

В исквата молба ищеца сочи е лизингополучател по Договор за финансов лизинг № 133441 от 07.05.2019 год., с предмет л.а. „Мерцедес Бенц GLC 250 4 MATIC“, с рег. № СВ8811НН, сключен с „Уникредит Лизинг“ ЕАД, Сочи , че лизингодателя сключил с ответника „ДЗИ Общо Застраховане“ ЕАД договор за автомобилна застраховка Каско +, Застрахователна полица № 440220213005658 със срок на валидност от 10.05.2020 год. до 09.05.2021 год., при ОУ от 2016 год., изменени от 05.11.2018 год. , с покрит риск „Пълно автокаска“ и застрахователна сума 76381 лева. Сочи , че на 19.03.2021 год. настъпило застрахователно събитие „кражба“ на лекия автомобил, за което бил информиран лизингодателя и застрахователя, при който била образувана преписка № 44012132107736. Образованото ДП № 428/2021 год. по описа на ОДР при СДВР било спряно с постановление от 07.10.2020 год., на основание чл.224, ал.1, т.2 от НПК.С Писмо от 15.11.2021 год. ищцата и лизингодателя били уведомени , че ще бъде изплатено застрахователно обезщетение в размер на 65 744,36 лв. Във връзка с изплащането на застрахователното обезщетение на 25.11.2021 год. ищцата и лизингодателя сключили Споразумение за прекратяване на Договор за финансов лизинг , като в чл.8 от споразумението било предвидено , че лизингодателя ѝ прехвърля всичките си права и задължения по застрахователната полица, включително и претенции за по-висок размер на застрахователното обезщетение . Твърди , че е изпратила на 30.11.2021 год. на ответника възражение срещу размера на застрахователното обезщетение и е поискала преразглеждане на преписката , с искане за изплащане на разликата до договорената сума от 76 381 лв.С

писмо от 03.12.2021год. ответника отказал преразглеждане, в кореспонденция между страните се позовал и на Рамков договор между „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД и „Уникредит Лизинг“ ЕАД, въз основа на който определил размера на изплатеното обезщетение. Ищцата счита, че действителната стойност на застрахования автомобил към датата на застрахователното събитие надвишава изплатеното застрахователно обезщетение, поради което претендира разликата от 10 636,64 лв. до договорената застрахователна сума. Претендира и обезщетение за забава за периода от датата на изплащане на застрахователното обезщетение – 18.11.2021год. до датата на предявяване на исковата молба в съда. Претендира и деловодни разноски.

Ответникът „ДЗИ Общо Застраховане“ ЕАД ЕИК : 121718407 оспорва исковата молба с отговор в срока по чл. 131 ГПК. Не оспорва, че на 19.03.2021год. в гр.София е настъпило застрахователното събитие – кражба на л.а. „Мерцедес“ , рег. № СВ8811НН, застрахован по застраховка „Каско+“ , като във връзка с образуваната щета № 44012132107736 на лизингодателя „Уникредит Лизинг“ ЕАД е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 65 744,36 лв. Счита и че претенцията на ищцата е завишена с оглед действителната стойност на автомобила към 19.03.2021год. Сочи и че по щета 440121321101520 била изплатена сумата от 1 126,92 лв. за имуществени вреди по процесния автомобил като при определяне на застрахователното обезщетение по настоящата щета застрахователната сума по полицата била намалена с изплатените до момента общо 66 871,28 лв. и възлизала на 9 509,72 лв., която се явява максималния праг на отговорност на застрахователя.

При така изложеното, след като обсъди доказателствата по делото, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно, че между „Уникредит Лизинг“ ЕАД и „ДЗИ Общо Застраховане“ ЕАД е сключен договор за автомобилна застраховка Каско +, съгласно Застрахователна полица № 440220213005658 със срок на валидност от 10.05.2020год. до 09.05.2021год., застрахован е

В. Л. В. , с обект на застраховката л.а. „Мерцедес Бенц GLC 250 4 МАТИС“, с рег. № СВ8811НН, с клауза „Пълно каско“, застрахователна сума от 76 381 лева.

Не се спори, че в срока на действие на договора, а именно на 19.03.2021год. е настъпило застрахователно събитие – кражба на автомобила, което се установява от Удостоверение от 26.03.2021год. на СДВР, 05 РУ.С Постановление от 07.10.2021год. на наблюдаващ прокурор от СРП е било спряно наказателното производство по ДП № 438/2021год. по описа на 05 РУ-СДВР, за престъпление по чл.346, ал.1 от НК, поради неустановяване на извършителя в срока за разследване.

Своевременно е било депозирано пред застрахователя уведомление - декларация за щета по застраховка "Каско на МПС", въз основа на което е образувана преписка № 4412132107736.

Не е спорно, че на лизингодателя „Уникредит Лизинг“ ЕАД е било заплатено застрахователно обезщетение в размер на 65 744,36 лв. на 18.11.2021год.

Съдът е отделил като безспорно и обстоятелството, че на 21.4.2021г. е заплатено застрахователно обезщетение в размер на 1 126,92 лв., по щета за настъпило застрахователно събитие по процесната застрахователна полица.

С писмо, изх. № Д-92-14409/15.11.2021год. ДЗИ Общо Застраховане ЕАД е уведомила „Уникредит лизинг“ ЕАД и В. Л. В. , че ще бъде заплатено обезщетение в размер

на 65 744,36лв. ,представляващо действителната стойност на застрахования лек автомобил, към датата на настъпване на събитието ,като е приспаданото изплатено обезщетение по щета №44012132101520 в размер на 1126,92лв.

Със Споразумение за прекратяване към Договор за финансов лизинг №133441 от 07.05.2019год. от 25.11.2021год. , „Уникредит Лизинг“ЕАД и В. Л. В. са приели за установено ,че на 18.11.2021год. по сметка на лизингодателя е постъпила сумата от 65 744,36лв.,с ДДС ,платена от страна на ДЗИ Общо ЗастрахованеЕАД,застрахователно обезщетение за погиналия автомобил.Със същото страните са уредили остатъчни задължения на лизингополучателя по договора към 18.11.2021год. и са се съгласили ,че действието му се прекратява,поради пълна загуба на обекта на лизинга.С чл.8 от споразумението,лизингодателя е прехвърлил безвъзмездно на лизингополучателя,ищцата В. В. всички свои права и задължения по застрахователни полици,отнасящи се до посоченото имущество,вкл. всички права и задължения във връзка със застрахователни щети,заведени преди сключване на това споразумение и претенции за по-висок размер на застрахователното обезщетение за такива щети.С тази клауза лизингодателят е потвърдил на лизингополучателя станалото прехвърляне на права и задължения по всички застрахователни полици ,както и го е упълномощил да уведоми застрахователя за промяната на собствеността.

С писмо-възражение от В. В. до ДЗИ Общо Застраховане ЕАД е поискала преразглеждане на определеното обезщетение по щета № 4412132107736,в смисъл ,че не е заплатен размера на застрахователната сума /след приспадане на платеното обезщетение по предходна щета в размер на 1126,92лв./ ,тъй като действителната стойност на откраднатия автомобил надхвърля застрахователната сума,което възражение с писмо от 03.12.2021год. е било отхвърлено като се е позовал на Рамков договор ,сключен между „ДЗИ Общо Застраховане“ЕАД и „Уникредит лизинг“ЕАД.

Представен е по делото Рамков договор ,сключен между „ДЗИ Общо Застраховане“ЕАД и „Уникредит лизинг“ЕАД ,съгласно Раздел II, чл. 2. 1. е посочено, че клауза "Пълно Каско", включва покритие на риска "кражба и грабеж на цяло МПС". Съгласно чл.6, застрахователната сума на МПС се договаря между застрахователя и застрахования и не може да надвишава действителната стойност на МПС към датата на сключване на договора,а чл.6.2 определя ,че действителната стойност на МПС се определя от застрахователя ,съобразно годината на производството,техническото му състояние и изминат пробег – на база фактура ,за нов автомобил и съобразно експертна оценка на база методика – за употребявани МПС.

Съгласно заключението на вещото лице Й. по СТЕ,което като неоспорено по делото следва да се приеме изцяло , действителната стойност на процесния автомобил, по средни пазарни цени към момента на противозаконното му отнемане възлиза на 76 901лв.Вещото лице е определило и действителна стойност,определена чрез прилагане на корекционен коефициент към застрахователната сума,която възлиза на 68 609лв.,като в показанията си посочва ,че това е по методиката на застрахователя.Отговорило е и че към датата на

изплащане на застрахователното обезщетение – 18.11.2021год.средната пазарна стойност на процесния автомобил възлиза на 71 681лв.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Предявен е иск, с правно основание чл. 405, ал. 1 от КЗ за осъждане на ответника да заплати застрахователно обезщетение за настъпило на 19.03.2021год. застрахователно събитие – кражба на МПС. Наред с това на основание чл. 405, ал. 1 от КЗ при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок, който не може да е по-дълъг от срока по чл. 108, ал. 1-3 или ал. 5 от КЗ.

За установено по делото съдът намира наличието на валидно възникнало застрахователно правоотношение по договор за имуществено застраховане „Пълно Каско“ ,както и настъпването на застрахователното събитие на 19.03.2021год.

Не е спорно между страните, че уведомлението до застрахователя за настъпилото събитие е направено в срока по чл. 403 от КЗ. Настъпването на застрахователното събитие, покрит риск по застраховката, за което застрахователят е бил надлежно уведомен и му е предоставена необходимата информация, е породило задължение за него да заплати застрахователно обезщетение за вредите от настъпилото застрахователно събитие - кражба в размер на действителната стойност на застрахованото имущество към датата на настъпване на събитието, но не повече от застрахователната сума (чл. 405, ал. 1 КЗ вр. чл. 400, ал. 1 КЗ вр. чл. 346 КЗ).

Не е повдиган от ответника въпроса ,за правото на ищцата да претендира застрахователно обезщетение по договора за имуществена застраховка,доколкото той е сключен между ответника и лизингодателя „Уникредит Лизинг“ЕАД,но предвид уговореното между ищцата ,в качеството и на лизингополучател и лизингодателя в споразумение между тях от 25.11.2021год.,на последната са прехвърлени всички права и задължения по застрахователни полици,включително и процесната ,включително за претендира по-висок размер на застрахователно обезщетение.С писмо –възражение от 30.11.2021год.,за което не се спори ,че е получено от ответника,ищцата е поискала преразглеждане на решението за определеното и заплатено обезщетение,поради което следва да се приеме,че е изпълнила задължението си ,съобразно чл.8 от споразумението ,да уведоми застрахователя за прехвърлянето на права и задължения по всички застрахователни полици,отнасящи се до процесната вещ.

В случая съдът приема ,че ответника ,в качеството на застраховател е определил и заплатил застрахователно обезщетение в размер на 65 744,36лв.,като е приспаднал изплатеното на 21.4.2021г. обезщетение по щета изплатено обезщетение по щета №44012132101520 в размер на 1126,92лв.

Спорна между страните е действителната стойност на застрахования л.а. „Мерцедес Бенц GLC 250 4 MATIC“,с рег. №CB8811НН към датата на застрахователното събитие – 19.03.2021год.,а от там и размера на дължимото застрахователно обезщетение.

На обезщетяване от застрахователя подлежат действителните вреди към момента на настъпване на застрахователното събитие в рамките на уговорената застрахователна сума, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество (чл. 400, ал. 1 КЗ).

Съдът приема ,че действителната стойност на МПС към датата на застрахователното събитие -19.03.2021год., съгласно приетата по делото и неоспорена от страните САТЕ, е в размер на 76 901лв.

В тази връзка доводите на ответника, че дължимото застрахователното обезщетение, следва да се определи съобразно Рамковия договор , а именно по експертна оценка изготвена по правилата на застрахователя и приетите от него методики, цени и каталози, съобразно с възрастта на автомобила /т. е овехтяването му/, са неоснователни. Както вече се посочи по-горе застрахователят дължи застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. По смисъла на чл. 400, ал. 2 от КЗ обезщетението, следва да е еквивалентно на стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка, т. е. обезщетението се дължи по пазарната стойност на увреденото имущество. Въпросните правни норми определят по императивен начин условията и реда за определяне на размера на застрахователното обезщетение, поради което влизащите в противоречие с тях уговорки, съдържащите се в ОУ,рамкови договори и др. на застрахователя, са недействителни и не могат да дерогират приложението на Кодекса на застраховането

Посочената в заключението стойност е релевантната действителна стойност на процесното МПС от 76901лв. към датата на извършване на кражбата, която в случая се явява по-висока от посочената в договора застрахователна сума от 76 381лв.

При определяне размера на дължимото обезщетение съдът съобразява разпоредбата на чл. 386, ал. 1 и ал. 2 КЗ, според която при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което не може да надхвърля застрахователната сума /лимита на отговорност/, освен когато това е предвидено в този кодекс, като обезщетението следва да е равно на действително претърпяните вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. В случая страните не са договорили застрахователна стойност във фиксиран размер, доколкото в полицата не е посочена нито договорена, нито възстановителна стойност на автомобила,а са определили застрахователна сума от 76 381лв.,която по същество представлява лимит на обезщетението ,което може да бъде получено при настъпване на събитието,следователно не е приложима разпоредбата на чл.387 от КЗ,а такива възражения не са и правени по делото.

Иначе казано, ще се дължи пазарната стойност на увреденото имущество, тъй като това е стойността, срещу която може да се купи друго такова, със същото качество. То следва да се определи в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля

действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Тази сума съставлява максимална горна граница на дължимото обезщетение за срока на действие на договора, какъвто е и настоящия случай.

След като отговорността на застрахователя е до размера на застрахователната сума от 76 381 лв., то с плащането на застрахователно обезщетение на 18.11.2021 год. в размер на 65 744,36 лв., той е останал задължен за разликата от 10636,64 лв., поради което предявеният иск, с правно основание чл.405 от КЗ е изцяло основателен и доказан.

Не следва да се приспада от застрахователната сума, в настоящото производство платеното на 21.04.2021 год. застрахователно обезщетение в размер на 1 126,92 лв., тъй като то вече е било приспаднато от ответника при определяне на застрахователното обезщетение, което се установява от изпратеното до застрахования, с копие от ищцата писмо от 15.11.2021 год.

Сумата от **10 636,64 лв.** се дължи ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда – 04.02.2022 год, до окончателното ѝ заплащане.

По претенцията с правно основание чл.86 от ЗЗД.

Съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ, но не по-късно от шест месеца от предявяването на претенцията за големи рискове /чл.108, ал.5 от КЗ/.

В случая ищцата претендира обезщетение за забава на разликата от претендираното и заплатеното застрахователно обезщетение, от датата на която е било заплатено от страна на ответника – 18.11.2021 год. , поради което за сумата от 10 636,64 лв., за периода 18.11.2021 год до 03.02.2022 год. се дължи мораторна лихва в размер на **233,43 лв.**, съобразно представената от ищеца справка за лихви / стр.37/.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски, на основание чл.78, ал.1 от ГПК има само ищеца.

Разноските направени от ищеца според представен списък по чл. 80 от ГПК и доказателствата по делото, възлизат в общ размер на **1 975,46 лева**, от които 475,46 лв. – държавна такса, 300 лева – депозит за САТЕ и 1 200 лв. - адвокатско възнаграждение, които следва да бъдат възложени на ответната страна.

Мотивиран от гореизложеното Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ДЗИ-Общо Застраховане“ ЕАД, ЕИК : 121718407, със седалище и адрес на управление в гр.София, бул.“Витоша“ № 89Б да **заплати на** В. Л. В. , ЕГН : ***** , с адрес в гр.София, ж.к.“Дианабад“ 5Г, ет.5, ап.31, на **основание чл. 405, ал. 1 от КЗ** и **чл.86 от ЗЗД** сумата в размер на **10 636,64 лв.**, представляваща разликата между

изплатеното застрахователно обезщетение и договорената застрахователна сума по Застрахователна полица № 440220213005658, ведно със законната лихва от 04.02.2022год. до окончателното ѝ заплащане, както сумата в размер на **233,43 лв.**, представляваща законна лихва за периода 18.11.2021год. до 03.02.2022год.

ОСЪЖДА ЗАД „ДЗИ-Общо Застраховане“ ЕАД, ЕИК : 121718407, със седалище и адрес на управление в гр.София ,бул.“Витоша“ № 89Б да **заплати на В. Л. В. ,** ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София, ж.к.“Дианабад“ 5Г, ет.5, ап.31 ,на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сума в размер на **1 975,46 лв.**, представляваща разноски по делото, съразмерно на уважената част на исквете.

Решението може да бъде обжалвано от страните пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____